

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

№ 14 (185) ВЕРАСЕНЬ 2014 ГОДА

“ДАЖЫНКИ – 2014”

“ДАЖЫНКИ” АДБУДУЦЦА БЕЗ АЛЯКСАНДРА РЫГОРАВІЧА

Па інфармацыі атрыманай з розных крыніц кіраўнік Беларусі А.Р. Лукашэнка не прыме ўдзел у Гарадку ва ўрачыстасцях 27 верасня “Дажынкi – 2014” Віцебскай вобласці.

Гэта бадай галоўная інтрыга наступаючага этапу абласных “Дажынак”, якія прыйшлі на змену рэспубліканскіх, якія ладзіліся ў розных гарадах Беларусі напрацягу амаль двух дзесяцігоддзяў.

Па першапачатковай інфармацыі А.Р. Лукашэнка павінен быў наведаць ЗП філіял “Віраўлянскі” канцэрна “Дзекасельскі” і прыняць удзел ва ўрачыстасцях на цэнтральнай плошчы Гарадка.

Але зараз фактычна гэтых два аб’екта не адпавядаюць сучаснаму этапу развіцця краіны.

Філіял “Віраўлянскі” працуючы ў малочнай вытворчасці ўсю прадукцыю пастаўляе ў Расійскую Федэрацыю. Беларусь жа за апошні месяц, выкарыстоўваючы эмбарга Расіі на пастаўкі прадукцыі з Еўрапейскага Саюза, мае намер імпарціраваць з еўрапейскіх краін больш 100 тысяч тон малочнай прадукцыі. Няёмка правадыру ехаць у Віраўлю і вывучаць досвед расійскіх капіталістаў.

Больш жа істотным фактарам адмовы ад удзелу ва ўрачыстасцях з’яўляецца фіяска мясцовай улады па

ўводу ў эксплуатацыю дыжынкаўскіх аб’ектаў Гарадка. Фактычна пакуль нічога істотнага акрамя чыгунай станцыі, аўтастанцыі, дамоў і дарог у Гарадку не зрабілі. Пасля “Дажынак” неабходна будзе дабудоваўчае басейн, стары корпус агра-тэхнічнага каледжа, будынак суда, ветэрынарнай станцыі. Работнікі культуры мусяць з белымі мухамі будучы асвойваць Дом рамёстваў, культурна-асветніцкі цэнтр “Гарадок” і г.д. Існуюць пытанні да ўладаў у жыхароў праблемных дамоў, так і цэлага мікрараёна Юбілейны.

І што на гэта можа сказаць Рыгоравіч? “Быў у Гарадку і ў чарговы раз было сорамна за ўладу?” Перад 2015 годам гэта казаць неяк няёмка.

Таму і застаецца нам заўтра сустрэць гасцей з усёй Віцебшчыны і выказаць шчырую падзяку за абнаўленне цэнтральнай часткі Гарадка, а таксама чакаць завяршэння дыжынкаўскай будаўнічай эпапеі у Гарадку. Гарадку які быў абраны месцам рэспубліканскіх “Дажынак”, але як след не падрыхтаваўся і да абласных.

Леанід Гаравы

ДАТЭРМІНОВАЕ ЗАВЯРШЭННЕ ПЕРШАГА ДНЯ “ДАЖЫНАК”

Шматлікія гледачы, якія разлічвалі пабачыць святочны феерверк на цэнтральнай плошчы ў 22.00, так яго і не пабачылі. Феерверк адбыўся ў іншым месцы і ў ранейшы час.

Першы дзень “Дажынак” у Гарадку завяршаў святочны канцэрт, які ў праграме святкаванняў павінен быў доўжыцца да 22 гадзін, а пасля яго адбыцца феерверк. Але святочны канцэрт завяршыўся амаль на гадзіну раней.

Прычынай фінішнага спрута

канцэртнай праграмы стала вельмі кароткае выступленне групы “Цягні таўкай” на цэнтральнай канцэртнай пляцоўцы Гарадка. Канцэрт група пачала з больш чым гадзінным спазненнем і з 19 анансаваных песень была выкананы не больш паловы.

У выніку такога хода групы прадстаўніца Гарадоцкага райвыканкама ў 21.10 абвясціла, што канцэртная праграма закончана, а зараз на гарадскім стадыёне адбудзецца феерверк. І сапраўды ў 21.15 пачаўся феерверк на стадыёне, які амаль не быў бачны на цэнтральнай плошчы.

Толькі самыя высокія стрэлы з працяглым інтэрвалам бачыліся з цэнтральнай плошчы.

Прапануем вашай увазе відэа феерверка са стадыёна на сайце <http://haradok.info>.

Леанід Гаравы

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

НУ І НУ!...

ЗЫЛА МІЛІЦЫЯНТА Ў ДЗЯЖУРНАЙ ЧАСТЦЫ

У суд Гарадоцкага раёна накіравана незвычайная крымінальная справа. Даме, пабіўшай ў дзяжурнай частцы міліцыянта, пагражае да 6 гадоў пазбаўлення волі, паведамляе “Савецкая Беларусь”.

Ваяўнічасцю работніцы віцебскай абутковай фабрыкі К. здзіўлены нават намеснік пракурора Максім Зіновік. Спачатку госьця, якая прыбыла ў Гарадок у пошуках забавы, стварыла бойку на дыскатэцы ў бары. Ці то хлопцаў 26-гадовая дама з мясцовымі жыхаркамі ня падзяліла, ці то балючае самалюбства разгулялася. Выклікала галоўную саперніцу на вуліцу, аднак іх проціборства спынілі супрацоўнікі міліцыі. К. знаходзілася ў прыкметным падпітку, аказвала супраціў міліцыянтам. У выніку яе даставілі ў РАУС.

Разгарачая госьця паводзіла сябе задзірліва, правакавала скандальныя сітуацыі. Міліцыянт быў вымушаны выйсці з дзяжурнай часткі і паспрабаваць яе уціхамірыць, пасадзіўшы на лаву. Але зусім нечакана атрымаў моцны ўдар. Кулаком з заціснутым у ім тэлефонам - проста ў вока.

Агульнымі намаганнямі міліцыянты К. ўсё-ткі да парадку заклікалі. Але ненадоўга. Ужо праз некалькі хвілін яна рванула да дзвярэй і паспрабавала здзейсніць уцёкі.

Пасля гэтага К. прапанавалі прайсці ў памяшканне для часова затрыманых. Папрасілі здаць, як належыць, “колюча-рэжучыя” і іншыя прадметы. Але дама прыхавала мабільны і, як толькі за ёй зачыніліся дзверы, прынялася называць сябе “абаронцам”. Прышлося міліцыянту увайсці ў камеру. У адказ паненка ўдарыла яго з усіх сіл яшчэ раз. Супрацоўнікі міліцыі, стукнуўшыся аб сцяну, у прыдачу да кровападцёку пад вокам атрымаў яшчэ і ранку лобна-скроневай вобласці галавы.

Буйная госьця ў выніку была аштрафаваная за непадпарадкаванне міліцыі і бойку ў грамадскім месцы. А паказальныя “баі без правілаў”, арганізаваныя ёю ў дзяжурнай частцы РАУС (усе дзеянні запісаныя на відэакамеру), сталі падставай для ўзбуджэння крымінальнай справы і кваліфікуюцца як гвалт у дачыненні да супрацоўніка органаў унутраных спраў.

Магчыма, суд у якасці змякчальнага абставіны ўлічыць сямейныя абставіны К., у якой на руках малалетня дзіця.

Алена Бегунова
Савецкая Беларусь

НАША ЖЫЦЦЁ

ЦІ НАВЕДВАЕ РЫГОРАВІЧ ДВОР ДОМА 13?

Добраўпарадкаванне Гарадка мінула бокам двор дома №13 па вуліцы Савецкая каля Гарадоцкага райвыканкама. У гэтым доме пражываюць пераважна людзі сталага ўзросту, якія не маюць гаспадарчых пабудов куды скласці дровы.

Недахоп сродкаў на добраўпарадкаванне Гарадка да “Дажынак” адчуваецца не толькі па незавершанасці аб’ектаў да свята, але і па невырашанасці самых жыццёвых пытанняў для праблемных дамоў. Такім праблемным домам з’яўляецца 16-кватэрны дом 13 па вуліцы Савецкая, дзе адсутнічае цэнтралізаванае ацяпленне. Ад гіганцкіх сумаў, якія ідуць на добраўпарадкаванне, паляпшэнне жыллёвага фонду гэтаму дому амаль нічога не перападае апошнія пяцігодкі.

Адсутнасць цэнтралізаванага ацяплення вымушае жыхароў дома ацяпляць свае кватэры дравамі. Але пару гадоў назад гэта стала рабіць значна складаней, бо напажарызгарэлі дравянікі, у якіх захоўваліся дровы. Пабудова новых дравянікаў стала невырашальнай праблемай як для камунальнікаў, так і для Гарадоцкага райвыканкама з вокан якога добра бачны праблемы дома №13.

І калі падрыхтоўка да “Дажынак” прынесла шмат даброт райцэнтру, то жыхары гэтага дома на Савецкай

засталіся сам на сам са сваёй праблемай. Першапачаткова, калі вялася гаворка пра падрыхтоўку Гарадка да рэспубліканскага свята, то хадзілі размовы, што дом знясуць, а жыхароў пераселяць у нармальны пяціпавярховік. Але гэтыя гэтыя намеры завіслі ў паветры і жыхары дома зноў з цяжкасцю чакаюць чарговай зімы.

Апошні раз да ўладаў яны звярталіся ў асобе ўжо былога галоўнага рэвізора Віцебшчыны Мікалая Дамашкевіча, які напрыканцы ліпеня праводзіў прыём у райвыканкаме. Але атрымалі чарговую абяцанку, што пытанне капітальнага рамонту дома магчыма будучы вырашаны ў 2015 годзе. Толькі да гэтага яшчэ трэба дажыць сталым жыхарам, якія шмат дзесяцігоддзяў свайго працоўнага жыцця аддалі краіне, а сёння спажываюць аб’якаваць уладаў да сваёй жыццёвай праблемы.

Мо Аляксандр Рыгоравіч пад час наведвання гарадоцкіх “Дажынак” завітае ў двор дома 13 і тады пытанне з дравянікамі вырашыцца за тыдзень.

Леанід Гаравы

СПАРТЫЎНЫ АБ'ЕКТ

КАК ПРОШЛИ "ДАЖЫНКІ" В ГОРОДКЕ

Предполагалось, что "Дажынкі-2014" в Городке Витебской области пройдут с республиканским размахом. Райцентр, как и предыдущие "столицы" фестиваля - ярмарки тружеников села, начали готовить к празднику заранее, еще с конца прошлого года. Но летом глава государства, под чьим патронатом "Дажынкі" находятся почти 20 лет - с 1996 года, решил, что проект в его традиционном виде пора свернуть. Начатую грандиозную стройку в Городке до ума почти довели, но сам праздник, назначенный на 27-28 сентября, получился всего лишь областного масштаба и прошел без президента. Как шутили журналисты, это был "звездный час" для руководителя местной вертикали Александра Косинца.

На областных "Дажынках" соблюли все ритуалы и традиции республиканского праздника: открытие новых зданий, шествие аграриев и творческих коллективов, награждение героев жатвы, концерты, пестрые ярмарочные ряды по всему райцентру и т.д.

Парад районов

Официальная часть праздника 27 сентября началась с парада, в котором участвовало около 1300 человек. В начале колонны шли знаменосцы - с государственным флагом Беларуси и флагом Витебской области. Затем - духовой оркестр и чиновники областной и городской вертикали. Вслед за ними в алфавитном порядке двигались представители 21 района Придвинья: после барабанщиц и артистов шагали герои жатвы.

Участники шествия начали готовиться к нему задолго до начала. Всеобщее внимание привлекал огромный четырехъярусный каравай, который символизировал весь урожай-2014, собранный в Придвинье. Как сообщила TUT.BY главный технолог предприятия "Витебскхлебпром" Ольга Павлюченко, на изготовление каравая весом 120 кг ушло около 100 кг муки.

В этот день в Городке было много машин с российскими номерами - до границы с соседним государством рукой подать, и его жители с удовольствием ехали на праздник в белорусскую глубинку, где можно и повеселиться от души, и купить недорогие и качественные товары. На фестиваль приехали также представители руководства Смоленской, Псковской и Ленинградской областей.

Рекордный урожай в истории Витебщины

В своей приветственной речи на главной сцене праздника председатель облисполкома Александр Косинец отметил, что в этом году Витебщина собрала рекордный в своей истории урожай - "1 миллион 302 тысячи тонн зерна, с учетом фермерских и личных подсобных хозяйств". Залогом этого успеха стал "напряженный и кропотливый труд жителей Придвинья". Рекорд был установлен несмотря на суровые природно-

климатические условия в самом северном регионе страны и сокращенные сроки весенних и осенних работ по сравнению с другими областями Беларуси, обратил внимание глава области.

Александр Косинец был заметно воодушевлен и находился в прекрасном расположении духа. Руководитель Витебщины даже заговорил на родном языке - зачитал отрывок из коласовской "Новой зямлі":

*Зямля не зменіць і не здрадзіць,
Зямля паможа і дарадзіць,
Зямля дасць волі, дасць і сілы,
Зямля даслужыць да магілы,
Зямля дзяцей тваіх не кіне,
Зямля - аснова ўсёй айчыне.*

В целом празднику очень помешала непогода. Небо прояснилось только во второй половине дня. Поэтому героям жатвы и другим участникам пришлось мокнуть под дождем, и это сказывалось на настроении - улыбки лиц во время поздравительных речей со сцены мы не увидели.

Новые здания и объекты

К "Дажынкам" в Городке и районе сдали более 160 объектов. Один из них - обновленное здание районного отдела по чрезвычайным ситуациям - открыли торжественно. Оно было построено в 1936 году. В мае нынешнего года здесь начали реконструкцию и дополнительно достроили еще один блок - для размещения парка техники, зала физической подготовки спасателей и т.д. МЧС выделило на эти цели около 8,5 млрд рублей. Городокские спасатели также получили новую пожарную технику.

Лыжероллерную трассу в урочище Воробьевы горы начали строить с нуля. Это самый грандиозный проект к городокским "Дажынкам", и его еще не завершили. На площадке возле бывшего рынка в Городке появилась скульптура, которая изображает влюбленных.

Рядом - красивая аллея с фонарями. Над новыми объектами городского ландшафта креативно поработали местные учреждения и организации. Самым оригинальным нам показался дворник от городокского предприятия

котельных и тепловых сетей.

Центр Городка действительно преобразился. Строителям все же удалось уложиться в срок, и тотальный развал на улицах и площадях, который корреспонденты TUT.BY видели еще в августе, превратился в лоск и красоту. В числе объектов, которые сдали к "Дажынкам", - железнодорожная и автобусная станции, дома и дороги.

Но, как отмечают местные жители, после фестиваля еще будут достраивать бассейн, старый корпус агротехнического колледжа, здание суда, ветеринарной станции, завершать ремонт в Доме ремесел, культурно-просветительском центре "Городок" (бывший кинотеатр "Родина") и т.д.

Памятник "палясоўшчыку" Тарасу

В сквере возле здания райисполкома открыли скульптуру в честь героя юмористической поэмы "Тарас на Парнасе". Ее автор - уроженец Городокского района Константин Вереницын. Скульптура представляет собой открытую книгу, на фоне которой стоит веселый лесничий. У его ног сидит умильная белочка. Памятник сразу же полюбился местной детворе.

В одной из фестивальных палаток мы познакомимся с живым воплощением героя "Тараса на Парнасе" - хозяином охотничьего хозяйства "Обстерно" в Миорах Олегом Селяхом. Это очень опытный охотник и большой знаток природы. Достаточно сказать, что в его усадьбе живут прирученные... волки!

Сложилось впечатление, что жители Городка ждали этот фестиваль. Ирадовались, что их населенный пункт стал центром праздника если не для всей страны, то хотя бы для области.

Когда дождь закончился, на лицах стали появляться улыбки. Каждый нашел на многочисленных фестивальных площадках занятие по душе. Хотя, конечно же, не обошлось и без традиционного способа времяпровождения у наших людей - застолья под водочку и огурчик.

(сокращено)

Татьяна Матвеева
TUT.BY

ДОБРАЎПАРАДКАВАННЕ

ПАДРЫХТАВАЛІ ДАРОГУ Ў ЛЫЖНЫ ЦЭНТР

Нягледзячы на тое, што другая палова вуліцы Камсамольскай не мае пляцовак "Дажынак-2014" на ёй за апошні час усталявалі трохпалосны рух.

Будаўніцтва лыжаролернай трасы ў Вараб'евых гарах стала самай ударнай будоўляй на дажынкаўскіх аб'ектах Гарадка. Распачатая напачатку жніўня без правядзення неабходнага тэндэра будоўля на ўскрайку горада ў будні дні не спыняецца і ноччу.

Адпаведна маштабам гэтай будоўлі ствараецца і дарожная інфраструктура ад вуліцы Баграмяна да Гарадоцкай райбальніцы. За час крыху большы за месяц дарожнікі пашырылі дарогу па Камсамольскай ад яе цэнтра да канца да трохпалоснага руху. Пры гэтым каля райбальніцы абсталявалі вялікую паркоўку

для аматараў лыжнага спорту.

Адначасова з гэтым на пачатку аб'екта - лыжаролерная траса - таксама ўсталявалі паркоўку для ўдзельнікаў спаборніцтваў.

На сёння праца па пашырэнню гэтай часткі вуліцы амаль завершана. Пры руху да бальніцы абзначана адна паласа, а пры вяртанні ў цэнтр - дзве паласы.

Цяпер застаецца дачакацца, калі адбудзецца адкрыццё лыжаролернай трасы. Па планаваму тэндэру першая частка будоўлі павінна завяршыцца ў сакавіку 2015 года.

Л. Антонаў

МАЁМАСЦЬ

ЧАРГОВЫ АУКЦЫЁН

Аддзел адукацыі, спорту і турызму Гарадоцкага райвыканкама падрыхтаваў дакументы на чарговы аукцыён па продажы чатырох зачыненых школ, на якія ўстаноўлена пачатковая цана ў некалькі базавых велічынь

Фонд "Віцебскаблмаёмасць" абвясціў аб правядзенні 15 кастрычніка чарговага аукцыёна па продажы аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці, якія належаць аддзелу адукацыі, спорту і турызму Гарадоцкага райвыканкама. На аукцыён выстаўлены будынкі зачыненых у мінулыя гады чатырох школ раёна: Вярэцкай, Прале-тарскай, Гуркінскай і Гарадоцкай базавай школ. Першапачатковая цана на гэтыя чатыры школы роўна 4 200 тысяч рублёў: па 4-11 базавых велічынь. Такой яна стала пасля шэрагу безвыніковых аукцыёнаў, калі на будынкі і адпаведна зямлю гэтых школ не знайшлося прэтэндэнтаў.

Так напрыклад па Вярэцкай школе маёмасць на папярэднім аукцыёне ацэньвалася ў 3 715 383 100 рублёў пры зніжэнні пачатковага кошту на 50%, а на аукцыёне 15 кастрычніка першапачатковы кошт складае 8 базавых велічынь - 1200 тыс. рублёў. Але і пры такой сімвалічнай суме малаверагодна, што на гэтыя аб'екты дзяржаўнасці знойдуцца пакупнікі.

Справа ў тым, што патэнцыйным пакупнікам неабходна кампенсаваць аддзелу адукацыі, спорту і турызму Гарадоцкага райвыканкама выдаткі на падрыхтоўку дакументаў школ да аукцыёна, а гэта ў два дзесятка разоў больш, чым першапачатковы кошт. Так за падрыхтоўку дакументаў па Вярэцкай школе трэба кампенсаваць - 43 843 тыс. руб., Пралетарскай - 13 555 тыс. руб., Гуркінскай - 13 723 тыс. руб. і па Гарадоцкай базавай школе - 16 118 тыс. руб.. Усяго выдаткі аддзела адукацыі склалі 87 млн. 298 тысяч рублёў.

Акрамя кампенсацыя за дакументы таксама неабходна кампенсаваць і выдаткі Фонду "Віцебскаблмаёмасць"

за правядзенне аукцыёна і выканаць умовы прадажы нерухомасці: ажыццяўленне прадпрымальніцкай дзейнасці з выкарыстаннем набытага аб'екта на працягу не менш трох гадоў. Пры гэтым прадпрымальніцкую дзейнасць трэба пачаць не пазней 12 месяцаў пасля заключэння дамовы куплі-прадажы. Таксама дадзеную дамову куплі-прадажы і дамову арэнды зямельнага ўчастка пераможца аукцыёна павінен заключыць не пазней 12 дзён зацвярджэння пратакола аукцыёна.

Магчыма пры такой невялікай пачатковай цане гэты аукцыён дазволіць аддзелу адукацыі, спорту і турызму Гарадоцкага райвыканкама пазбавіцца ад часткі былых школ, якія цягнуць бюджэтныя выдаткі на выплату падаткаў за зямлю і нерухомасць. За гады з часу закрыцця школ у раёне гэта склала не адзін дзесятак мільёнаў рублёў.

Л. Антонаў

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: <http://haradok.info>

Наша газета "Гасцінец" пачала размешчацца на партале <http://haradok.info> ў раздзеле "Газета "Гасцінец", дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым - і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

ЕЎРАПЕЙСКІ ВЫБАР

УКРАЇНА ЗРАБІЛА «ЦЫВІЛІЗАЦЫЙНЫ ВЫБАР»

Вярхоўная Рада Украіны і Эўрапарлямэнт ратыфікавалі Дамову аб асацыяцыі Украіны і Эўрапейскага Зьвязу. Галасаваньне ў Кіеве і Брусэлі прайшло сінхронна. «За» прагаласавалі 355 дэпутатаў Рады і 535 дэпутатаў Эўрапарлямэнту.

У Вярхоўнай Радзе ратыфікаваны дакумэнт назвалі «цывілізацыйным выбарам Украіны» і ўхвалілі таксама заяву пра намер Украіны далучыцца да Эўрапейскага Зьвязу.

Сьпікер Вярхоўнай Рады Аляксандар Турчынаў ва ўступным слове заявіў пра гістарычную важнасьць гэтай падзеі:

«Мільёны людзей ва Украіне паўсталі за права жыць у эўрапейскай супольнасьці. Гэтае права ўкраінцы са зброяй у руках абараняюць ад расейскіх агрэсараў на ўсходзе Украіны», — сярод іншага заявіў сьпікер Рады.

«Постсавецкая прастора засталася ззаду, яна частка нашага мінулага, а Эўропа — наша будучыня», — заявіў міністар замежных спраў Украіны Павал Клімкін, прадстаўляючы дакумэнт на ратыфікацыю.

Профільныя камітэты Рады і дэпутацкія фракцыі аднагалосна выказаліся ў падтрымку ратыфікацыі, у тым ліку і фракцыя Партыі рэгіёнаў, якая летась фактычна была перапыніла працэс эўраінтэграцыі.

Менавіта пастанова ранейшага ўкраінскага ўраду пад кіраўніцтвам Мікалая Азарова прыпыніць увосень мінулага году падрыхтоўку да

падпісаньня Пагадненьня аб асацыяцыі з ЭЗ прывяла да масавых антыўрадавых выступаў ва Украіне, якія сталі вядомыя як «Эўрамайдан» і прывялі да зьмены ўлады ў краіне.

«Мы выпраўляем памылку, якая была зробленая 350 гадоў таму», — заявіў у парлямэнце прэм'ер Украіны Арсеній Яцанюк, маючы на ўвазе рашэньне Перасялаўскай рады аб саюзе з Масковіяй.

Пасьля гэтага была ўсталяваная жывая сувязь з Брусэлем, з сёсй най заліў Эўрапарлямэнту.

Старшыня Эўрапарлямэнту Марцін Шульц назваў супольнае галасаваньне ў Кіеве і Брусэлі «гістарычным момантам». Сярод іншага ён асудзіў расейскую анэксію Крыму і агрэсію ў Данбасе.

«Вайна разьвязаная ў Эўропе. Эўрапарлямэнт заўсёды абараняў тэрытарыяльную цэласнасьць і незалежнасьць Украіны, і мы будзем працягваць гэта рабіць. Будзем рабіць усё, каб мары людзей Украіны, тых, хто стаяў на Майдане, маглі рэалізавацца. Мы падтрымаем украінскіх людзей у дасягненьні мараў Майдана».

Прэзыдэнт Украіны Пятро Парашэнка ў звароце да абодвух парлямэнтаў на ўкраінскай і ангельскай мовах перш за ўсё падзякаваў за падтрымку Украіны:

«Тая атмасфэра, якая пануе ў Вярхоўнай Радзе, нагадвае тое, што было падчас абвяшчэньня незалежнасьці Украіны. Нябесная сотня і 882 адважныя ўкраінскія ваяры памерлі ня толькі за Украіну, але і за Эўропу. Ніводная нацыя за права быць эўрапейцам не плаціла такой вялізнай цаны. Хто можа быць цяпер супраць наданьня нам пэрспэктывы сяброўства ў Эўразьвязе? Эўраінтэграцыя стала нашай нацыянальнай ідэяй, і ўнутраныя і знешнія патуі спыніць наш гістарычны пошук ужо пацярпелі фіяска. Мы вытрымалі гэты шалёны ціск... Без Украіны аб'яднанай Эўропы не існуе».

Парашэнка і Шульц неадкладна падпісалі законы аб ратыфікацыі. Парашэнка даручыў ураду пачаць імплемэнтацыю дамовы ад заўтра.

«Прыкра, што гэтая дамова замацаваная крывёю, але такая плата за наш выбар, за незалежнасьць і цэласнасьць ўкраінскай дзяржавы. Гэта толькі пачатак вялікага эўрапейскага шляху», — заявіў Парашэнка.

Пасьля гэтага Вярхоўная Рада ўхваліла Заяву аб намерах Украіны далучыцца да Эўрапейскага Зьвязу.

www.svaboda.org/content/article/26587179.html

ДЭВАЛЬВАЦЫЯ

РАСЕЙСКІ РУБЕЛЬ ПАДАЕ, БЕЛАРУСКІ — НА ЧАРЗЕ

Такую думку ў інтэрвію Радые Свабода выказаў кіраўнік аналітычнага цэнтру «Стратэгія» Леанід Заіка.

29 верасня курс даляра на Маскоўскай біржы пераадолеў чарговы гістарычны максымум, дасягнуўшы рэкордных 39,534 руб. Таксама адносна расейскай валюты вырас курс эўра, пераадолеўшы 50-рублёвы ўзровень (50,13 руб.).

Заіка адзначае, што ў Беларусі і Расеі розныя разуменьні прынцыпаў банкаўскай сыстэмы і яе рэгуляваньня, таму аўтаматычнага падзеньня беларускага рубля разам з расейскім не адбудзецца.

«У Расеі курс знаходзіцца ў свабодным плаваньні і ён асабліва не падтрымліваецца. То бок яны лічаць, што ня трэба трымаць штучна курс, ня трэба траціць на гэта грашовыя рэсурсы. У Беларусі курс не свабодны, беларускі рубель пераацэнены, і Беларусь заўсёды не пасьпявала за паралельнай дэвальвацыяй расейскага рубля. Таму тут адбудзецца тое, што і заўсёды: беларуская прадукцыя будзе значна даражэць на расейскім рынку».

То бок мы будзем траціць канкурэнтаздольнасьць, а расейская прадукцыя будзе станаўліцца больш канкурэнтаздольнай на беларускім рынку», — кажа экспэрт.

Але празь нейкі час, калі разрыў паміж валютнымі курсамі ў Беларусі і Расеі будзе павялічвацца, беларускае кіраўніцтва ўсё роўна будзе вымушана пайсьці на дэвальвацыю.

«Будзе ціск з боку многіх суб'ектаў гаспадараньня, асабліва экспартэраў, якія пастаўляюць прадукцыю ў Расею. Гэты ціск будзе транслявацца і на ўрад, і на прэзыдэнта, і на Нацбанк. Таму, хоць са спазьненьнем, але беларускі рубель будучы дэвальваваць», — тлумачыць Заіка.

Што тычыцца далейшых пэрспэктыв расейскага рубля, то, паводле Заікі, усё будзе залежаць ад узроўню цэнаў на энэрганосьбіты і аб'ёму расейскага экспарту нафты і газу.

«Радые Свабода»

РАСІЙСКАЕ ЭМБАРГА

ХУТКА СКОНЧЫЦЦА ХАЛЯВА

Мірныя перамовы ў Мінску па Украіне дасягнулі пэўнага выніку. Але, як кажуць, «дзякуй» у кішэню не пакладзеш». Трэба думаць, што яшчэ мы можам выцягнуць з іміджу «міратворцы».

Напрыканцы мінулага тыдня трохбаковая кантактная група (Украіна–АБСЕ–сепаратысты) у Мінску ўзгадніла чарговы мемарандум з 9 пунктаў, які закліканы спыніць вайну паміж Украінай і Расіяй.

Пасля завяршэньня перамоваў экс-прэзыдэнт Украіны Леанід Кучма паведаміў пра гэтыя пункты. Асноўныя з іх — спыненне прымянення зброі; спыненне падраздзяленьняў і воінскіх фармаваньняў бакоў на лініі сутыкненьня па стане на 19 верасня; забарона на прымяненне ўсіх відаў зброі і наступленьняў; разгортваньне ў зоне спынення прымянення зброі маніторынгавай місіі АБСЕ. А галоўны пункт — вывад усіх замежных наймітаў (чытай — расійскіх войскаў) з зоны канфлікту як з аднаго, так і з другога боку.

Як ні дзіўна, выконваць гэтыя пагадненьні пачала Расія. У НАТО заўважылі адыход з Украіны значнай часткі рэгулярных расійскіх войскаў. «Гэта вельмі добра, за выключэньнем таго, што дадому расійскія войскі не вярнуліся. Гэтыя ваенныя сілы засталіся непдалёк ад мяжы, і пры жаданні зноў могуць быць задзейнічаны на тэрыторыі Украіны», — заявіў галоўнакамандуючы сіламі НАТО ў Эўропе, генэрал арміі ЗША Філіп Брыдлаў.

Таксама ранавата казаць пра спыненне агню: сепаратысты працягваюць абстрэл украінскіх войскаў з «Градаў» ды іншых цяжкіх артылерыйскіх установак. Заўважана, што расійскіх

вайскоўцаў у Данбасе масава пераапрацаюць у «апалчэнцаў». Але ж фармальна Еўропа і ЗША далі Расіі час да лістападаўскага саміту G20, каб урэгуляваць сітуацыю на Данбасе. Так што час у Расіі ёсць.

Што атрымаў з «міратворчай ініцыятывы» Мінск? Найперш, нам удалося на фоне расійска-ўкраінскага канфлікту не пасварыцца: ані з Захадам, ані з Расіяй, ані з Украінай. Гэта ўжо вялікае дасягненьне. Афіцыйныя ўлады не рабілі рэзкіх заяваў і не лезлі ў канфлікт з рэзкімі заявамі (не выключаю, што часам гэтага вельмі хацелася). У выніку сталіца «сінявокай» стала выдатнай пляцоўкай для перамоваў, у чарговы раз падкрэсліўшы грунтоўнасць сваёй «стабільнасці».

Беларусь атрымала шмат іміджавых дывідэндаў. У працэсе замірэння Украіны і Расіі «крыштальны сасуд» наведла багата розных уплывовых дэлегацыяў. Акрамя знакамітага «зорнага» «Мінскага саміту» тут прыязмляліся дэлегацыя ЗША на ўзроўні намеснікаў памочнікаў міністраў і дзяржсакратара, прайшоў візіт уплываважанай па справах прэсы Дуні Міятавіч, і гэтак далей. Не спалі ў шапку і беларусы — кіраўнік МЗС Уладзімір Макей наведваў Польшчу, а ў Нью-Ёрку адкрыўся беларускі інвестыцыйны форум. Падчас гэтага мерапрыемства было агучана, што Беларусь можа пагадзіцца на павелічэнне супрацоўнікау амерыканскага пасольства ў Мінску.

Нават старшыня ААН Пан

Гі Мун падзякаваў Беларусі і асабіста Аляксандру Лукашэнку за ўрэгуляванне канфлікту ва Украіне. «Адзначаю разумную палітыку кіраўніка Беларусі ў адносінах да сітуацыі ва Украіне. Спыненне агню адбылося дзякуючы дамоў, падпісанай у Мінску», — сказаў генсек ААН, сустрэўшыся ў Нью-Ёрку з Мясніковічам.

Карацей, без асаблівых высілкаў, толькі цярганнем і ўпартасцю ва «ўкраінскім пытанні» афіцыйны Мінск, без шкоды для пачуцця ўласнай значнасці (кшталту вызвалення палітвязняў) здолеў ператварыць «апошнюю дыктатуру Еўропы» ў «важнага і надзейнага міратворца». Тое, што за вялікія грошы не здолеў зрабіць лорд Бэл, абсалютна бясплатна зрабілі Пуцін, Майдан і Парашэнка.

Але, як кажуць, «дзякуй» у кішэню не пакладзеш». Зараз варта думаць пра тое, як гэтыя іміджавыя перамогі перавесці ў практычную плоскасць — у плоскасць атрымання грошай.

Беларусь спрабуе скарыстацца расійскім эмбарга, перапрацоўваючы «санкцыйныя» прадукты ў беларускія, і гонячы іх у Расію. А тое і проста займаючыся кантрабандай еўрапейскай прадукцыі ў расійскія гандлёвыя сеткі пад выглядам беларускай. Як паведаміў нядаўна Рассельгаснагляд, з моманту ўвядзення Расіяй эмбарга, на кантрольных пастах спыненна больш за 80 спробаў незаконнага ўвозу расліннай прадукцыі Еўрасаюза з тэрыторыі Беларусі.

Пра аб'ёмы ўзаемавыгаднага гандлю можна казаць і па тым, што беларускія ўлады дазволілі імпартаваць еўрапейскае малако для перапрацоўкі аж 13 малаказаводам. Імпарт жа нарвежскага ласоса ў Беларусь з увядзеннем эмбарга ўзрос у чатыры разы! Зразумела ж, беларусы столькі рыбы не ядуць.

Але хутка гэты «харчовы Кландайк», як назвалі яго нашы чыноўнікі, можа скончыцца, менавіта дзякуючы «мінскім дамоўленасцям». Як паведаміла прэс-сакратарка кіраўніка еўрапейскай дыпламатыі Кэтрын Эштан-МаяКачыянчыч, 30 верасня ЕС мае намер перагледзець санкцыі, уведзеныя супраць Расіі, у тым ліку і ў бок паслаблення. Да 30 верасня Еўрапейская служба знешніх дзеянняў павінна прадставіць «комплексны

агляд стану выканання мінскага мірнага плану, у прыватнасці рэжыму спынення агню», і ў той жа дзень, пры станоўчым выніку, часткова адмяніць альбо паслабіць санкцыі супраць Расіі.

Масква праз месяц пасля ўвядзення эмбарга таксама дапетрыла, што церпяць ад яго, пераважна, самі расійцы. Але адмовіцца ад яго «ў аднабаковым парадку» — гонар не дазваляе. Таму, пры змякчэнні санкцыяў, Расія можа і адмяніць абмежавальныя захады супраць еўрапейскіх прадуктаў. Ці, калі не адмяніць, то таксама іх «змякчыць».

Так што праз тыдзень халява можа скончыцца. І трэба будзе думаць, што яшчэ мы можам выцягнуць з іміджу «міратворцы».

Сяргей Пульша
«Новы час»

СУСВЕТНЫ ПАРАДАК

ЗАМЕСТ АДНАПАЛЯРНАГА ПАРАДКУ — ШМАТПАЛЯРНЫ БЕСПАРАДАК

Калісьці ў часы «халоднай вайны» ў сьвеце было два «смотражых» за падтрыманьнем парадку, два міжнародныя паліцэйскія — СССР і ЗША. Яны між сабой жорстка супернічалі, але маглі хутка і рашуча вярнуць да рэальнасьці любога свавольніка. Можна ўзгадаць, як эфэктна паставілі на месца садамаўскі Ірак, які захапіў Кувэйт у 1991 годзе.

Пасьля распаду СССР і савецкага блёку адзінай звышдзяржавай засталіся Злучаныя Штаты. Цягам 1990-х — пачатку 2000-х гадоў іх уплыў у сьвеце быў велізарны. Палітыкі і аналітыкі гаварылі пра пабудову аднапалярнага сьвету. (Дарэчы, культывы тэзіс беларускага афіцыйнага прапагандысцкага канструкту.) Каталізатарам гэтага працэсу стаў тэркт 11 верасьня 2001 году. Рэакцыя на яго — спроба ЗША перабудаваць сьвет паводле свайго сцэнару. Адлюстраваньнем чаго стала канцэпцыя ўсясьветнага паходу за дэмакратыю адміністрацыі Буша-малодшага. Кульмінацыяй таго трэнду былі вайсковыя апэрацыі міжнароднай кааліцыі на чале з ЗША ў Афганістане і Іраку.

Аднак за кароткі час гэтая тэндэнцыя зьмянілася на процілеглую. Спроба ЗША перабудаваць сьвет на свой вобраз і падабенства выклікала моцную антыамэрыканскую хвалю на ўсіх кантынэнтах. Адначасова зьявіліся новыя цэнтры сілы: ЭЗ, дзяржавы БРІКС (асабліва Кітай). На ўсясьветны парадок дня замест G8 усё больш стала ўплываць G20.

Але галоўным чыннікам крызісу амэрыканскага лідэрства сталі працэсы ўнутры ЗША. Хутка выявілася, што грамадзяне Злучаных Штатаў не гатовыя шмат плаціць за ўсясьветную гегемонію сваёй краіны. Асабліва жыццямі амэрыканскіх вайскоўцаў. (У гэтым прынцыповае адрозьненьне ЗША ад Расеі. Вось расейцы — клясычная імперская нацыя, якая за дзяржаўную веліч гатовая плаціць любую цану.) Да таго ж вынікі апэрацыі ў Афганістане і Іраку выявіліся, мякка кажучы, непераканаўчымі. Палітыка адміністрацыі Буша выклікала

жорсткую крытыку. У выніку Барак Абама перамог на прэзыдэнцкіх выбарах пад міралюбнымі лэзунгамі, абяцаньнямі вывесці амэрыканскія войскі з Афганістану і Іраку. За што атрымаў Нобэлеўскую прэмію міру. Кампанія ўсясьветнага паходу за дэмакратыю была згорнутая. Адміністрацыя Абама абвясціла «перазагрузку» ў адносінах з Расеяй, што фактычна азначала адмову ЗША ад канкурэнцыі з РФ за кантроль над постсавецкай прасторай, Вашынгтон прызнаваў гэты рэгіён расейскай дзялянкай.

І вось тут, калі ЗША дэ-факта прызналі, што ў іх нестася сілаў усталяваць аднапалярны сьвет, выявілася цікавая рэч. Крытыкі амэрыканскай гегемоніі грунтаваліся на тым, што Злучаныя Штаты выконваюць сваю ролю дрэнна, часта злоўжываюць сваім статусам усясьветнага паліцэйскага на сваю карысьць. Таму, маўляў, трэба ўсталяваць больш справядлівы шматпалярны сьвет.

І вось амэрыканская гегемонія разбураная. І хутка выявілася, што альтэрнатывай аднапалярнаму парадку стаў не шматпалярны парадок, як усе думалі, а шматпалярны беспарадак. Бо калі зьнікае ўсясьветны паліцэйскі, які б ён ні быў дрэнны, пачынаецца хаос.

Узгадайце, колькі гадоў свавольнічалі самаліўныя піраты. У XXI стагодзьдзі, на самым ажыўленым марскім шляху яны доўгі час беспакарана рабавалі гандлёвыя караблі розных краін, амаль вярнуўшы сьвет у гэтай частцы плянэты ў сярэднявечча.

Колькі гадоў выпрабываў усясьветную супольнасьць на цяпеньне Іран з сваёй ядзернай праграмай! Можна

ўзгадаць фэномэн КНДР, кіраўнікі якой рэгулярна пужаюць усіх вакол ядзерным армагедонам. У адказ вялікія дзяржавы, каб улагодзіць вар'ятаў, пастаўляюць туды харчаваньне.

Вось Расея, парушаючы ўсялякія міжнародныя нормы, пачала захопліваць тэрыторыі суседніх дзяржаў (Грузіі, Украіны). У адказ Захад увёў эканамічныя санкцыі. І толькі. Прэзыдэнт Украіны Парашэнка паехаў у ЗША па дапамогу, але Вашынгтон ня даў ні узбраеньня, ні, фактычна, грошай. Бо шматпалярны сьвет, кожны сам за сябе.

Ці вось новы выклік сьвету — Ісламская дзяржава Іраку і Леванту. Гэтыя не прызнаюць ніякіх правілаў, захопліваюць закладнікаў, рэжучь горла «няверным» перад тэлекамерамі, ёсьць інфармацыя пра прымяненьне хімічнай зброі. Сьвет павінен быў бы здрыгануцца і хутка, рашуча ліквідаваць гэты небяспечны ачаг. Але дзе там? Рада Бясьпекі ААН дэманструе бездапаможнасьць. Расея выкарыстоўвае сытуацыю, каб нашкодзіць ЗША. Калі глядзець расейскія тэлеканалы, то галоўная небяспэка сьвету — не ісламісцкія тэарысты, а амэрыканцы, якія зьбіраюцца іх бамбіць на сырыйскай тэрыторыі. Маўляў, парушэньне сувэрэнітэту. Хоць рэжым Асада даўно не кантралюе тыя тэрыторыі.

ЗША змаглі арганізаваць сваіх саюзнікаў толькі на бамбаваньне Ісламскай дзяржавы Іраку і Леванту. Але ўсім зразумела, што аднымі бамбаваньнямі, без сухапутнай апэрацыі, гэтую навалу ня зьнішчыць. Урадавыя арміі Сырыі і Іраку перамагчы ісламістаў ня здольныя. Але ваяваць ніхто ня хоча. Бо шматпалярны «парадак».

Валер Карбалевіч

ЭКАНОМІКА

МАЗ НА ТРОХДЗЁНЦЫ

У рэдакцыю звярнуўся супрацоўнік Мінскага аўтазавода. Сітуацыя на прадпрыемстве ўсё горшае. У жніўні вялікую частку падраздзяленьня перавялі на трохдзённы рэжым працы.

«Напішыце пра гэта! — просіць ён. — Пакінулі толькі аўтобусную вытворчасць і некаторых вузкіх спецыялістаў на іншых месцах, і ўсё на гэтым. Астатнія — дома, — расказвае наш суразмоўца. — Так адбывалася ўвесь жнівень. У чацвер прыносіцца загад аб тым, што пятніца аб'яўляецца непрацоўным днём. Пасля да пятніцы далучыўся яшчэ і чацвер. У сераду прынеслі загад — у чацвер не працуем».

Варта адзначыць, што гэтыя прастоі сумленна аплачваюцца — людзі атрымліваюць 2/3 акаду. Але прэмію атрымліваюць толькі рабочыя. Тэхнічным работнікам яе не даюць.

Мы пазванілі на завод. Знамітагаварыў намеснік камерцыйнага дырэктара Сяргей Захарэвіч. Па яго словах, прадпрыемства працуе, выходзячы з колькасці замоваў і аптымальнага размеркавання працоўнага часу. Так, праблемы ёсць, але ж, падкрэслівае ён, пяць дзён на тыдзень працуе больш за палову падраздзяленьняў.

Ад сябе дадамо, што заканадаўства прадпрыемствам не парушаецца. Нашто выпускаць прадукцыю, на якую няма попыту? Гэта права завода — вырашаць, калі і колькі працаваць.

І, тым не менш, сітуацыя — трывожны званочак адносна перспектываў беларускага машынабудавання ў складзе Еўразійскага саюза.

Улад Швядовіч
«Наша Ніва»

РОССИЙСКИЕ МЕДИА

ЛАДА АЛИНА

Депутат Дегтярев предложил перекрасить Кремль в белый цвет. Депутат Маркелов требует заблокировать вещание Euronews. Депутат Кобзон будет судиться с Латвией.

Чуров отказался спорить с депутатом Зюгановым на ящик коньяка. Профком аппарата Госдумы приглашает желающих записаться в хоровой ансамбль: прослушивание в октябре.

Новости из нижней палаты однообразны, и на этом фоне сообщение об уходе Алины Кабаевой звучит, как по другому поводу сказал поэт, громом среди праздности. Все-таки оттуда, где годами блокируют вещание, перекрашивая Кремль, мало кто уходит добровольно, а тут сдать мандаты сразу несколько избранных, но самая яркая среди них безусловно она. Спортсменка, гимнастка, красавица и, как пишут в определенном рода газетах, секс-символ российского парламента.

Самое же интересное в этой новости заключается в том, куда она уходит, сдав мандат. Алина Маратовна возглавит совет директоров "Национальной медиагруппы", крупнейшего нашего частного, если можно так выразиться, медиахолдинга, которому принадлежат два известных телеканала, Пятый и РЕН ТВ. Кроме того, она станет совладельцем Первого канала и News Media, то есть вместе с Эрнстом и Арам Ашотычем окажется там, где любят Родину, славят Россию, а также выпекают секс-символы, женские и мужские, включая самый главный.

Налицо своего рода логический круг, не правда ли?

Причем это ощущение усиливается, едва вспомнишь, что сама гимнастка шесть с половиной лет назад оказалась

в центре одного из самых громких медийных скандалов определенного рода, когда-либо сотрясавших Российскую Федерацию. Имею в виду погибшую вскоре газету "Московский корреспондент", где со ссылкой на какого-то близкого друга некоего организатора корпоративных праздников сообщалось о том, что Путин развелся - и вскоре намерен сочетаться законным браком с Кабаевой.

После чего главного редактора "Москора", понятное дело, уволили, а газету закрыли - в связи с нерентабельностью в часы ее мировой славы. Оклеветанный жених обогатил современный политический словарь словосочетанием "гриппозные носы". Оклеветанная невеста через пресс-секретаря послала всех куда подальше, потребовав опровержения. И долго еще общественность гадала о том, что это было: попытка наезда на Путина, попытка объединить в глазах россиян два секс-символа, почему-то неудавшаяся, или самостоятельность журналистов в погоне за длинным рублем и высокими тиражами. Однако правды мы так и не узнали.

Прошли, как говорится, годы. Владимир Владимирович и Людмила Александровна сходили на "Эсмеральду". Пресс-секретарь Путина тоже развелся и стал время от времени развеивать слухи о венчании своего патрона и убеждать собравшихся в том, что "есть у него жена или нет" - это его личное президентское дело. Что было вполне резонно: чай, не во Франции живем и не в Америке.

История подзабылась, поскольку Алина Маратовна редко появлялась на публике, равно и в Думе, лишая сплетников информационных поводов для обсуждения своей личной жизни. Если же вдруг сообщалось, что она зажжет олимпийский огонь в Сочи, то публика тут же вспоминала о ней, развлекаясь в своих интернетах. Мол, а ты что подарил своей девушке к Олимпиаде?..

Теперь, конечно, про Кабаеву заговорили вновь, и в комментариях нет недостатка, и даже главный российский оппозиционер преисполнен чувством гордости за страну. Это понятное чувство трудно не разделить, но самым важным все-таки представляется другое. Вот эта самая заковычанность новостного сюжета. Знаменитая Алина Кабаева, бывшая гимнастка и депутат, возглавит совет директоров "Национальной медиагруппы", потеснив хозяйствующего субъекта Ковальчука. Отныне она будет осуществлять общее руководство "гриппозными носами" - и не жалкий какой-то таблоид окажется под ее контролем, но целый ряд государствообразующих. "Известия", Life News, газеты "Жизнь" и "Твой день", радиостанция "Русская служба новостей". Сам Арам Ашотыч станет прислушиваться к ее мнению, шутка ли.

И вот что думается на сей счет. Жертва лживых слухов или правдивых сливов, она, быть может, захочет навести некоторый порядок в том заведении, где начальствует наш лучший, талантливейший мэрдок. Может, ей

неприятно станет руководить этой собирательной газетой "Жизнь", смысл существования которой заключается в том, чтобы соваться в чужие постели, организовывать прослушку в чужих мобильных и без мыла пролезать в душу разнообразных ньюсмейкеров. И, может, даже тот факт, что пресса медиахолдинга более всего старается отравлять жизнь оппозиционерам и прочим национал-предателям, не покажется ей достаточным оправданием.

Вспомнит Алина Кабаева, как ее отдавали замуж за президента (и ведь не исключено, что таким образом разрушали брак с любимым человеком, кто знает), и поморщится. Красивым женщинам это очень идет. А когда красивая женщина еще и большой начальник, тесно связанной с Кремлем, то кадровые последствия могут быть самыми непредсказуемыми.

Вообще Алина Кабаева как шеф главных российских таблоидов — это тема первополюсная. Сюжет, который по-настоящему волнует. Тревожно и за спортсменку, и за судьбу первейших представителей второй древнейшей, которых она будет курировать, и в особенности за депутатов осиротевшей Госдумы — как они там теперь без нее? Сумеют ли утешиться, занимаясь привычным делом: блокировкой вещания и покраской Кремля? Собственно, почему бы и не перекрасить, а потом хором не попеть. Это наверняка попадет в топ-новости "Национальной медиагруппы".

Илья Мильштейн
Грани.Ру